

На основу чланова 19. и 21. Статута Савета за штампу и чланова 15. и 16. Пословника о раду Комисије за жалбе, Комисија за жалбе Савета за штампу у саставу: Владо Мареш, Петар Јеремић, Љиљана Смајловић, Невена Кривокапић, Тамара Скроза, Стојан Марковић, Драган Ђорђевић, Вера Дидановић, Миленко Васовић и Војкан Костић, на седници одржаној 27.7.2017. године, **није успела да усагласи одлуку** о томе да ли је „Политика“, текстом „Медејина освета“, објављеним 16. јула 2107. године у штампаном и онлајн издању, прекршио одредбе Кодекса новинара Србије. „За“ одлуку да је Кодекс прекршен гласала су три члана Комисије, „против“ је било пет чланова, док су два остала „уздржана“, тако да за одлуку није било потребне већине од осам гласова.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Аутономни женски центар поднео је жалбу Савету за штампу због колумне Зорана Миливојевића, сматрајући да су њоме прекршена одредба која се односе на обавезу разликовања чињеница које новинари преносе, коментара, претпоставки и нагађања, као и одредба по којој је новинар дужан да поштује и штити права и достојанство деце, жртава злочина, особа са хендикепом и других угрожених група. У ауторском тексту који говори о случају жене и њеног малолетног детета које је убио њен бивши муж испред Центра за социјални рад у Радовици, Милићевић, како је наведено у жалби, нагађајући да се трагедија можда не би ни десила „да мајка није игнорисала више одлука суда и спречавала оца да виђа дете“, „аболира починиоца злочина од одговорности и пребацује кривицу на жртву, чиме је грубо повредио њено достојанство“.

Редакција „Политике“ није одговорила на жалбу.

Чланови Комисије није имали јединствен став о томе да ли је спорном колумном прекршен Кодекс новинара Србије. Пет чланова Комисија сматрало је да је колумниста листа, прихотерапеут, саопштио своје мишљење као стручњак. Редакција, по њиховој оцени, не може да сноси било какву одговорност за Миливојевићеве ставове, ма како они проблематични и груби били, нити је „Политка“ било чиме у овом случају прекршила одредбе Кодекса. Три члана Комисије су оценила да је у овом случају пређена граница слободе мишљења, јер се жртва оптужује за своје убиство и убиство свог детета, чије је прекршена одредба о обавези поштовања достојанства жртава злочина. Редакција је морала да води рачуна и о тренутку у којем је текст објављен, непосредно после тешког злочина који је веома узнемирио јавност и отворио бројна питања у вези са заштитом жена од насилника из породице.

Због свега тога, Комисија није успела да донесе одлуку, јер није било потребне већине од осам гласова.

Београд, 27.7.2017.

Председавајући
Владо Мареш